

Deel van het Korea-monument in Washington.

Viewpoint

Van Bergen

Bijna niemand kent het monument

Foto: Birgit de Rooij

Mon U Ment

Kent u die van de Chinese minister van Verkeer genaamd Om Lei Ding? Of van de Vietnamese minister van Geboortebeperving Ka Po Tje? Ik moest eraan denken toen ik hoorde dat de Noord-Koreaanse minister (daar genoemd: Nederige Dienaar van Hij Die Uiteraard Alles Al Weet en Nog Beter Ook) van Herinnering en Herdenking der Voor de Creatie van de Communistische Heilstaat Gevallen Helden, Mon U Ment schijnt te heten. Mon U Ment (Monty voor intimi) heeft de gewoonte om bij oorlogshedenkingen tv-stations overal ter wereld af te struinen tevergeefs hopen dat de loftrompet wordt gestoken over zijn baas – ook wel bekend als De Onweerstaanbaar Gecoif-fuurde. Monty is dan altijd gepikeerd als hij een Nederlandse herdenking bekijkt en probeert te beluisteren. Natuurlijk vindt hij het prettig dat zijn naam zo vaak valt, ook al wordt hij dan verkeerd uitgesproken. In tegenstelling tot zelfs de Amerikanen (pardon: de Enige Echte Veroorzakers van Alles wat Vies en Voos is in de Wereld en wier Naam Niet Uitgesproken Mag Worden, kortweg: de EEV's), hoort Monty ons niet praten over Mon U (wat zoiets als De Erbarmenvolle betekent) maar over Mo Nu (wat dicht in de buurt van De Erbarmelijke komt).

Maar Monty is de kwaadste niet. Zijn echte reden van ergernis is dat bij al die herdenkingen er één oorlog uitblinkt door afwezigheid, en wel juist die, die zijn land heeft geschapen en de grootvader van zijn huidige leider – ook wel bekend als De Oneindig Doorluchtige – op zijn rechtmatige plaats heeft gezet, al was dat dan van slechts de helft van het gebied dat hem minimaal toekwam. Zeker, er is een monument, en best een aardig monument bovendien. Maar bijna niemand kent het en het staat ook nog eens op een kazerne. Niet een plek dus waar men zomaar even binnenwandelt – laat staan toevallig langsloopt – om met de gedachten bij de gevallen te zijn.

Nee – Monty vindt het bijna ondraaglijk om te moeten toegeven – dan de EEV's. Vele monumenten verdeeld over het gehele land, zoals uiteraard in The Mall, die plek in Washington waar naast EEV's als Lincoln, King en Roosevelt (niet de slechtsten onder hen, zo geeft Monty toe) ook diverse twintigste-eeuwse oorlogen worden herdacht, waaronder die alvernietigende, families uiteenscheurende strijd die zijn land heeft geschapen en de grootvader van et cetera. Een mooi monument, zo vindt ook Monty, al werden uiteraard alleen de slechten herdacht, de EEV's en hun bondgenoten. Een drieluik met een wand waarin door een spel van zwarte en witte vlekken veelal droef kijkende gezichten zijn te ontwaren, een veld met geregenjackte, schichtig om zich heen kijkende soldaten, en een lange strip met daarin de namen van al de landen, waaronder Nederland, die deelnamen aan de VN-missie ter verhoeding van het bestijgen van de rechtmatige plaats door de grootvader van et cetera. Zou het, zo mijmerde Monty, Nederland niet sieren als het voor die strijd, die uitermate bloedige, wrede, zeer hete opening van wat verder als de Koude Oorlog bekend is komen te staan, een meer openbaar monument zou oprichten, een meer bekend monument ook? En dan niet zozeer om de 'eigen helden' te gedenken, maar om het belang duidelijk te maken van die drie jaar durende slachting die, al had hij dan plaats in een volgens westerlingen verre uithoek van de wereld, tot op heden luid en weinig hoopvol doorklinkt in het grote wereldgebeuren, al is dat laatste natuurlijk niet de schuld van zijn grote leider, ook wel bekend als De Meest Filantropische, Humanistische en Zachtmoedige Persoon op Aard en Derhalve de Enige in Staat tot Verkrijging en Verzekering van een Alomvattende en Eeuwigdurende Wereldvrede. ●

Dr. Leo van Bergen is geboren midden in het non-militaire jaar 1959. Desondanks heeft het thema 'oorlog' altijd zijn historische belangstelling gehad, waarbij zijn aandacht vooral uitgaat naar de medische gevolgen. Op dat terrein wordt hij internationaal als autoriteit erkend. Hij schreef *Zacht en eervol*, over het lijden en sterven in de Eerste Wereldoorlog.